

Letniška lista: --
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . . 5—
 Četrť leta . . . 250
 Mesečno . . . . 1—
Dunaj Avstrije: ----
 Celo leto . . . . 15—
Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vta
 od 6redne petkovata: pri
 večkratnih oznanilih več
 -- popust.
„Straža“ izhaja v posredek in petek popoldne
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica, 5. Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Cesar v smrtni nevarnosti.

Cesar Karel in njegovi spremljevalci padli v deroga reke. Valovi so nesli cesarja daleč navzdol. Cesarin brat skoči v reko, da bi rešil cesarja. Rešitev zelo težavna. Po velikem trudu se je cesar na nekem hlodu rešil na breg. Cesar se dobro počuti. Po cerkvah se vršijo zahvalne službe božje.

Naš cesar v smrtni nevarnosti.

Cesar Karel se je v soboto, dne 10. novembra z bolgarskim kraljem mudil v Gorici in v Palmanovi. Pri povratku je cesarjev avtomobil, ko so se hoteli prepeljati preko neke Soče spremljajočih nek, obdržal ter ga ni bilo mogoče spraviti iz struge. Cesarjev telesni lovec Reisenbiehler in gardni stražmojster Tomek sta skušala tedaj, da bi prenesla cesarja na breg. Pri tem pa se je podrli jez, na katerem je stal telesni lovec in je bil le-ta odplavljen. Cesar ni spustil telesnega lovca v tej življenjski nevarnosti in so ga pri tem isotako potegnili za seboj visoki valovi reke ter ž njim že omenjenega gardnega stražmojstra Tomeka. Cesarja z obema drugima so valovi gnali precejšen kos naprej. Hvala požrtvovalnemu, brezprimerno zvestemu zadržanju njegovega spremstva, pred vsem brata cesarice Zite princa Feliksa Parmskega, ki se je takoj vrgel v valove, je bil cesar po daljših prizadevanjih zopet spravjen na suho.

Drugo poročilo pravi o nesreči: Ko je Parmški princ v deročin valovih dospel do cesarja, so se vsi štirje krčevito oprijeli drug drugega. Tudi častnik, ki je spremljal avtomobil, se je vrgel v reko. Ova druga častnika sta malo nižje pomolila v reko drog, ki pa je bil prekratek. Končno so našli v reki neko drevo, ki je cesarja in ostale rešilo na breg, ki pa je bil tako močvirnat in preplavljen, da je grozila zopet nevarnost, da se vsi pogrezejo. Cesar se je trdno oprijel nekega nizkega grma, valovi so pljuskali cesarju čez glavo, a kljub veliki nevarnosti ni izgubil niti za trenutek prisotnosti duha. Ko so ga končno vendar z veliko težavo potegnili na suho, je bila prva njegova beseda: Kje so moji zvesti, moji rešitelji? Na suhem je nato cesar Karel čakal tako dolgo, dokler ni bil rešen zadnji mož. Njegove besede so bile: „To je pač vojska, ki zahteva od nas mnogokaj.“ Popolnoma premočen se je cesar nato odpeljal v svoje bližnje stanovanje. Cesar se dobro počuti in je ponoči celo sprejemal razne osebe.

Cesarica, ki je bila previdno obveščena o cesarjevi nezgodi, je bila sicer razburjena, vendar je vdana v voljo božjo pričakovala svojega soproga. Ko je zagledala ljubljene soproga, ga je sprejela z iskrenim objemom. Hvalila je Boga in rešitelje za veliko reševalno delo.

Glas o smrtni nevarnosti, v kateri se je nahajal naš ljubljene cesar, se je po bliskovito raznesel po Avstriji. Vse je hvalilo Boga, ki je cesarja rešil gotove smrti. Po celi Sloveniji se vršijo te dni zahvalne službe božje.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 11. novembra.

Italijansko bojišče.

Ob spodnjem toku Piave se Itali-

janipripravljajona nadaljniodpor. V gorovju bojevanje vspešno napreduje. Mesto Bellone (Belluno) je v naših rokah. V Sedmih občinah smo zavzeli važne višinske postojanke. Močni italijanski protinapadi, pri katerih je sovražnik izgubil več sto vjetnikov, niso mogli razun ene krajevne omejene borbe, nikjer doseči vspeha.

Na rusko-rumunski in albanski fronti nič novega.

Najnovejše nemško uradno poročilo

Berolin, 11. novembra.

Močne italijanske sile so se vrgle proti našim čez Asiago proti izhodu prodirajočim oddelkom in so jih na enem mestu potisnile nekoliko nazaj. Mesto Bellone so zavezniške čete zavzele. Ob spodnji Piavi se je sovražnik postavil v bran.

Poljsko vprašanje.

Svetovna vojska je izprožila celo vrsto narodnih vprašanj. Več ali manj so vsi evropski narodi prijavili svoje zahteve in čakajo, da se iste izpolnijo. Mirovna pogajanja so tisti forum, kjer se bodo ta vprašanja končnoveljavno rešila. Med svetovno vojsko ne more nobeno vprašanje stopiti v štadij definitivne rešitve, temveč samo dozoreva za rešitev.

Izjema bi naj bila poljsko vprašanje. Naša zunanja vlada smatra sporazumno z nemško vlado čas naše sijajne zmage na jugu za pripraven, da se ustvari v poljskem vprašanju fait accompli — dovršeno dejanje —, še predno se bodo vojskujoče se države sedle k mirovni mizi. Že po ruskem porazu v Galiciji in po zasedbi Ruske Poljske je naša zunanja vlada nastopila z namenom, ruske Poljake pridružiti avstrijskim Poljakom in oboje podrediti habsburškemu vladarskemu žezlu. Takrat se je ta namera razbila ob odporu nemške vlade, ki se je vdala vsememški agitaciji, katera je odločno in hrupno nastopila proti takemu ojačenju Avstrije. Posledica nemškega odpora je bil znani manifest avstrijskega in nemškega cesarja z dne 5. novembra 1916 o samostojnosti Poljske; kot dodatek je prišlo cesarsko pisanje, ki je obljubilo avtonomijo Galicije.

Od takrat je preteklo leto dni. To leto je karakterizirano z rusko revolucijo in z italijanskim porazom. Revolucija je odstavila cara in carizem in je upeljala demokratično vlado. Storila pa je tudi to, česar izpočetka gotovo ni nameravala: oslabila je rusko vojaško moč. Rusija je bila premagana v Galiciji in Bukovini, izgubila je Kurlandsko z važnim trgovskim mestom Riga, Livonija in Estlandsko pa sta ogroženi. Še v sijajnejši luči pa je pokazal vojaško moč Avstrije in Nemčije katastrofalni poraz Italije.

Ta dejstva so vplivala na razvoj poljskega vprašanja. Nemška vlada je, kot kažejo poročila berlinskih listov o zadnjem obisku grofa Czernina, opustila svoj odpor proti rešitvi, kakor jo je nameravala avstrijska vlada po Gorlicah in po zasedbi Ruske Poljske. Vsenemški levi so se, kakor se dozdeva, že dali precej ukrotiti, ker se njihove poželjive oči obračajo proti severu in vzhodu, proti Rigi, proti Livoniji in Kurlandiji.

To bi bila rešitev poljskega vprašanja v avstro-nemškem-poljskem smislu. Kar se dostaje Poljakov, so avstrijski Poljaki kajpada zavzeti za to ide-

jo. Ali so Poljaki na Ruskem ravno tako navdušeni, je več kot dvomljivo. Razmere ob začetku tega leta izpričujejo, da je velik del poljskega ljudstva za to, da ohrani svojo zvezo z Rusijo. Ministrski predsednik Seidler je v petkovi seji državne zbornice izjavil, da je izključeno vsako nasilje proti poljskemu ljudstvu. Potemtakem bi poljsko ljudstvo dobilo priložnost, da se samo izjavi o ureditvi svojih državnih razmer. Ali, kdaj in kako se bo to zgodilo, tega pa še Seidler ni povedal.

Rešitev poljskega vprašanja, kakor jo namerava grof Czernin, pa ljudi globoko sega v notranjepolitične avstrijske razmere. Preureditev mednarodnih razmer v Avstriji je nujna in neodložljiva. Rešiti pa se morajo obenem vprašanja vseh narodnosti. Nobena narodnost nima prednosti pred drugo ali drugimi, tudi glede na to se držimo stroge enakovrednosti. Kakor smo se nekaj ustavljali udejstviti nemških „belangov“, tako tudi sedaj ne moremo privoliti v to, da se izpolnijo želje in zahteve samo enega slovanskega naroda, drugih pa ne. Poljakom privoščimo od srca njih državo, pomagali jim bomo pri tem njihovem velikem stremljenju ter prispevali k temu, kar bo podpiralo in povzdigovalo veličje in prospeh njihove države. Toda tudi mi hočemo svojo narodno bodočnost in sicer lepo in krepko se razvijajočo bodočnost. Zato pa ne moremo dovoliti, da pridejo po izločitvi Galicije ostali Slovani v avstrijski državni zbornici v manjšino. Kako bi se takrat postopalo z našimi narodnimi zahtevami, k temu že preludirajo nemški listi. Graška „Tagespost“ piše dne 10. novembra: „O zahtevi Čehov ni treba izgubljati nobene besede. Po rešitvi poljskega vprašanja se bodo morali še posebno privaditi na to, da v Avstriji iščejo zadovoljitev svojih kulturnih in narodnih zahtev, in sicer v sporazumu z Nemci in ne proti Nemcem. . . . O izpolnitvi jugoslovanskih zahtev ne more biti govora, čeprav bi nemška politika ostala tako slaba, kakor je danes.“ Nemci bi torej pridili rešitvi poljskega državnega vprašanja, ker na ta način upajo majorizirati druge avstrijske slovanske narode in ohraniti ponemčevalni sistem. Zato mora pa biti naše geslo: Junktim med rešitvijo državnih zahtev vseh slovanskih narodov v Avstriji!

V poštev pa še tudi pride zunanjepolitični ozir. Grof Czernin je kot načelo svojega mirovnega stremljenja proglasil: mir brez aneksij. Nameravana rešitev poljskega vprašanja pa bi pomenjala prelom s tem načelom. Rusija bi iz svojega državnega telesa izgubila ne samo Poljsko, temveč še tudi Kurlandijo in morda še kaj drugega. Ali se na ta način pospešuje prihod toliko zaželjenega in potrebnega miru, to je drugo vprašanje; in ne smemo pripuščati, da bi o tem vprašanju razmišljal samo grof Czernin.

To so veliki in tehtni pomisleki, ki se pojavljajo ob nameravani rešitvi poljskega vprašanja. Ti pomisleki so prišli do besede v petkovi seji avstrijske državne zbornice. Seidler se je trudil, da bi jih razpršil z zagotovitvijo, da gre samo za predpriprave ter da bi končna rešitev, če bi v bodoče kraljevina Poljska iskala približevanje naši monarhiji, se izvršila zakonodajnim putem in bi avstrijski zbornici pri tem bila ohranjena moč in beseda. Vsekako je dobro, da naši poslanci, ki so v tem za naš narod velevažnem vprašanju takoj stopili na branik, ostanejo na straži. Vigilantibus iura!

Govor dr. Korošca o poljskem vprašanju.

V seji državnega zbora dne 9. t. m. je govoril poslanec dr. Korošec o poljskem vprašanju. Go-

Angleži zavzeli mesto Gaza

Angleško uradno poročilo iz Egipta z dne 2. novembra pravi, da so Angleži v južni Palestini zavzeli turške obrambne postojanke Kuweilfeh Tell Chullfeh in obrambno črto Tell esch Scheria — Abu Haleira. Angleški plen se še ne more določiti, kajti samo na enem odseku fronte je bilo vpljenjenih šest turških topov. Angleške čete so dne 2. novembra v jutro zasedle mesto Gaza.

Gaza leži v južnozahodni Palestini ob morski obali, 70 km južnozahodno od Jeruzalema.

Tedenske novice

Za Tiskovni dom postaja zanimanje vedno večje. Ne le naša inteligenca, ampak tudi naši kmetje, delavci in vojaki so navdušeni za Tiskovni dom in z radostjo pozdravljajo misel, da si s prostovoljnimi doneski postavi slovenski narod svoje zavetišče in kulturno središče v Mariboru. Dozdaj je pristopilo že 7 ustanovnikov z zneskom 1000 K in 14 dobrotnikov z zneskom po 200 K ter nebroj drugih podpornikov. Ako bodo darovi tako pridno pritekali, potem bo v kratkem po zdajni grozni vojski stal Tiskovni dom. Zato pa, Slovenci, vsi na krov! Vsak naj prispeva po svoji moči, da se prej ko mogoče postavi dom za dober slovenski tisek!

Značilno občutje. Prejeli smo: „Avstriji najbolj zveste Nemce“ v Gradcu in Mariboru blagovolite v Vašem cenj. listu to-le vprašati: Ko smo na Ruskem in v Srbiji zmagovali, so iz nemškega Gradca za vsako zavzeto vas ali tudi priprosto selišče, zahtevali razobešati zastave po cele tedne zaporedoma. Ko smo pa v 12. soški bitki sovražnika sijajno odbijali in končno korenito zavrnilli, ni bilo iz Gradca nobeno razobešanje zaukazano. Ali je to slučaj ali namen?

Ali je to namen ali slučaj? Po vojski se bo o takih „slučajih“ še korenito govorilo in pisalo.

„Jugoslovan.“ V soboto, dne 10. novembra, je izšla prva številka novega tednika „Jugoslovan“, glasila za deklaracijsko politiko Jugoslovanskega kluba. List je izšel v velikem formatu, največjem na Slovenskem. Uredništvo je v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 19. Kot odgovorni urednik je podpisan državni poslanec Jože Gostinčar. Izdaja ga poseben konzorcij. Tiska ga „Učiteljska tiskarna.“ List stoji na pozitivno katoliškem stališču.

Zgodovinsko društvo je imelo dne 11. novembra svoj občni zbor, oziroma slaynostno sejo v spomin stoletnice Trstenjakovega rojstva. Uvodoma je predsednik g. dr. Turner opozoril, da je to prvo javno zborovanje „Zg. dr.“ pod novim vladarjem, kateremu vsi želimo, da se mu uresničijo njegovi blagi in plemeniti nameni. Nato je predaval prof. Kovačič o Trstenjaku kot znanstveniku. Za predavanjem je sledilo blagajninkovo in tajnikovo poročilo o društvenem delovanju. Društvo ima sedaj 372 udov, sicer lepo število, vendar še premajhno z ozirom na kulturno važnost tega društva. Izvolil se je naslednji odbor za triletno dobo: predsednik dr. Turner, ravnatelja Schreiner in Tomišek, dr. Medved, prof. Pirč in Vreže, dr. Pipuš, dr. Verstovšek, prof. Kovačič, dr. Slavič, dr. Strmšek. Sprejel se je nasvet, da se v spomin Trstenjakove stoletnice osnuje „Trstenjakov sklad“ v podporo znanstvenega naraščanja na zgodovinsko-umetniškem polju ter objavljanje zgodovinskih virov za Sp. Štajersko. Tudi Matica Slov. je poslala laskavo pismo k Trstenjakovi stoletnici. Društvo se ponovno priporoča zavednim rodoljubom, da pristopajo kot udje, pa zbirajo gradivo za društveni muzej, arhiv in knjižnico, posebno naj bi se ne pozabal tudi vojni muzej.

Rehabilitacija persekviranih učiteljev. Pri našem ministru so se vršila s poslanci važna posvetovanja za rehabilitacijo učiteljev, ki so bili med vojno obsojeni ali kakorkoli preganjani in disciplinirani. Kot vspeh posvetovanja izide drugi teden ministerialna naredba, ki pozove učitelje, da takoj vložijo prošnje za popolno rehabilitacijo.

Sedmo vojno posojilo. Cesarški namestnik prof. Clary nam je poslal naslednji oklic prebivalstvu Štajerske: V trenutku zgodovinskega pomana se je namenila Avstrija razpisati 7. vojno posojilo. Pošteno mirovno voljo, katero je naš cesar že ob nastopu vlade svečano izjavil in katero so v svečani obliki tudi naši zvesti zavezniki ponovno razodeli, so naši sovražniki dosedaj prav mrzko zavrnili. Zapoved samoohrane nas sili, da dosedaj z božjo pomočjo zmagovito prestalo vojsko z vsa močjo in vztrajnostjo nadaljujemo dotlej, da dosežemo častni mir, ki nam zajamči obstoj in prosti razvoj naše države. S tem visokim ciljem pred očmi se je začel pred nekaj dnevi naš mogočen napad proti italijanski fronti ob Soči. Za Italijo, nezvesto zaveznico, ki nas je zahrbtno napadla,

je prišla sedaj ura povračila. Gorica, ki smo jo pred enim letom s krvavečim srcem morali prepušti sovražni premoči, je zopet naša, Trst je zopet oproščen sovražnega ogroženja, in združeni z našimi zvestimi zavezniki udarjamo, že na laških tleh stojeci, proti italijanski glavni moči. Naš ljubljenski cesar sam stoji v tem odločilnem boju na čelu zaveznikiških armad. Vsileno nam nadaljevanje vojske zahteva najetje 7. vojnega posojila, katero razpisuje vlada z dovoljenjem državnega zbora. Podpisati je mogoče: 1. 40letno davka prosto 5 1/2%no amortizacijsko državno posojilo v kosih po 50, 100, 200, 1000, 2000, 10 000 in 20.000 K. Obresti se bodo izplačevale v polletnih obrokih za nazaj dne 1. februarja in dne 1. avgusta vsakega leta. Posojilo se bo vračevalo v letih 1923 in 1925 na temelju izžrebanj. Vračevalo se bo po popolni imenski vrednosti, med tem ko znaša podpisovalna cena le 92.50 od 100. 2. Davka proste ravnotako 5 1/2%ne državne zakladnice v kosih po 1000, 5000, 10 000 in 50 000 K, ki se jih bo vrnilo dne 1. avgusta 1926 po polni imenski vrednosti. Podpisovalna cena je določena s 94.50 od sto, obresti se bo naknadno izplačevalo v polletnih obrokih dne 1. februarja in 1. avgusta vsakega leta. Ker so se poslovalnice za podpisane odrekle 1/2% proviziji, znaša cena sedmega vojnega posojila celo le 92 K oziroma 94 K za 100 K imenske vrednosti. Podpisovalni rok se je pričel v pondeljek, dne 5. novembra 1917 in se neha v pondeljek, dne 3. decembra 1917 ob 12. uri dopoldne. Priglasiti se more pri vseh poštnih uradih, davkarijah, bankah, hranilnicah, zadružnih kreditnih zavodih in šolskih nabiralnicah, kjer je dobiti tudi vsa natančnejša pojasnila. Vojnoposojilne papirje je mogoče kot take vporabljeti za plačevanje davka od vojnih dobičkov. Prodaja vojnega posojila je tudi med dobo njegovega obtoka vsakomur mogoča po vseh denarnih zavodih ter s posredovanjem vseh poštnih uradov potom pošne hranilnice. Kjer je treba blago in kri zastaviti za cesarja in državo, tam niso Štajerci nikdar zaostali. Vsak, ki po svojih močeh podpiše vojno posojilo, pomore izbojevati časten mir in nadalje, ker zmanjša podpisane vojnega posojila obtek bankovcev, tudi odstraniti enega izmed najbistvenejših vzrokov vladajoče draginje. Zato podpišite 7. vojno posojilo!

Posojilnica v Mariboru (Narodni dom) sprejema prijave za sedmo avstrijsko vojno posojilo.

Slovenska služba božja na Dunaju se vrši sedaj vsako nedeljo ob štirih popoldne v cerkvi sv. Ane v I. okraju, Annagasse. Slovenci in Slovenke že sedaj pridno zahajajo tje; posebno razveseljivo je, da je videti med njimi mnogo vojakov. Marsikdo, ki se čuti v velikem mestu osamljen in tuj, najdi ondi med svojimi rojaki krepila in tolažbe v teh težkih časih.

Najprimernejša nabožna knjiga za vojake. V težki službi, ki jo ima vojak bodisi na fronti, bodisi v zaledju, potrebuje navodila, ki ga povzdiguje kvišku, proti nebu. Tako navodilo mu ponuja dr. Slavičeva knjižica „Nedeljski in prazniški evangeliji z razlago in opomini ter kratkim molitvenikom.“ Vojak ne more vsako nedeljo in vsak praznik k službi božji. V tej knjigi ima sv. evangelije za vse nedelje in praznike ter njih razlago in evangelijske opomine za pravo versko življenje. Tu bo našel vojak za svojo nemirno in tolažbe potrebno dušo božji mir in božjo tolažbo. Zraven pa ima kratek molitvenik, kjer najde vse najpotrebnejše molitve, kakor jutranje, večerne, mašne, spovedne, obhajilne, razne litanije, križev pot, kakor tudi nauk o popolnem kesu, o vesoljni odvezi, o molitvah v smrtini nevarnosti itd. Knjiga se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ter stane 50 vinarjev. Trgovci ali drugi, ki jo hočejo razprodajati z običajnim popustom, jo morajo naročevati pri knezoškofijski pisarni v Mariboru.

Koledar za slovenske vojake za leto 1918. Ta priljubljeni vojaški koledar je zopet izšel. Malo pač je vojakov, ki bi ne bili še imeli dozdej vojaškega koledarja in na tisoče si ga je naročilo že za leto 1918. Zdaj torej lahko imajo naši vrli vojaki zopet svojega zvestega spremljevalca. V koledarju najdejo naši vojaki mičen spis o cesarju Karolu I. in cesarici Ziti. Čisto nove določbe o državnih podporah za svojce vpoklicanih, razpravo o pekojnihah in vzgojninah vdov in sirot, o pekojnihah invalidov itd. Poleg tega se v koledarju

najdejo tudi natančni predpisi, kako je treba postopati beguncem, da dobijo begunsko podporo. Ob koncu ima koledar kratek verski poduk za vojake in pa molitvenik, obsegajoč najpotrebnejše molitve za krščanskega vojaka. Poleg tega ima koledar 80 strani praznega papirja za pisanje in svinčnik. Vojaki, sezite po novem koledarju in naročite si ga. Domači, kupite možem in sirotom ta potrebn koledar in pošljite jim ga na bojišče! Vkljub temu, da se je v zadnjem letu skoraj vse podražilo za več kakor 100%, stane Koledar za slovenske vojake s poštnino vred samo K 1.30. Naroča se samo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Razne novice.

Kardinal v strelskem jarku. Katoliški nadškof v Vestminstru na Angleškem, kardinal Bourne se je podal na francosko bojišče, da prinese versko tolažbo katoliškim angleškim vojakom, ki se nahajajo na francoskem bojišču. S čelado na glavi in z masko za varnost proti strupenim plinom na licu se je podal v najsprednejše strelske jarke tolažit vojaštvo. Kardinal se je nahajal parkrat v strelskih jarkih v največji smrtini nevarnosti.

Znamenito skrivališče dezerterja. Na Francoskem se je razkrilo v nekem večjem kraju čudno skrivališče dezerterja. Neki gostilničar, ki je v začetku vojne pobegnil, si je napravil udobno bivališče v kleti svoje restavracije. Čez 30 mesecev je prebil tako, izvrstno založen z jedjo in pijaco. Med 2. in 3. uro ponoči je napravil redno majhen sprehod. Sedaj so ga vjeli in pripravljajo proces. Skoro tri leta skrivati se pred oblastvijo, mora biti že »višji dezertjer«. Sploh je pa bil prostor v kleti prav razkošno tapeciran, opremljen z lepim pohištvom in dragocenimi preprogami, električno razsvetljen in je imel tudi dobro peč, krasno — prebivališče, kakoršnega bi se človek ne branil.

Dopisi.

Maribor. Revnejšim slojem proti letošnjo zimo velika nevarnost. Kurivo, premog in drva, je skoraj popolnoma izginilo. Premoga in drv ni nikjer dobiti. Bogati meščani, mestni in državni uradniki so dobro preskrbljeni s kurivom. Tudi gledališče, kavarni in drugi nepotrebni lokali imajo dovolj premoga za ubožno prebivalstvo pa se nihče ne zmeni. Kaj pomagajo karte za premog, če ni drv in ne premoga! Tu se bo moralo nekaj storiti!

Gornja Radgona. V trgovini Antona Krempl, katera šteje med svoje odjemalce do popolnoma nezadovoljne same Slovence, razpečava, kar je gotovo hvalevredno in kar odobravamo, „Slovenskega Gospodarja“, „Stražo“, „Ilustriranega Glasnika“ a med njimi tudi ptujsko gnusobo „Stajerca.“ Ta list pač ne spada med našete lepe, poštene, slovenske liste in g. Krempl se pač ne more izgovarjati s tem, da ga lahko razpečava, ker je trgovec. Ta list je vsakega poštenega človeka nevreden. In če bi mu še nudil toliko dobička, ako hoče varovati svojo čast in dobro ime, takega lista ne sme imeti v svoji trgovini. Še manj pa ga razširjati. G. Krempl za danes le samo uljudno opomnimo, da razpečavanje tega lista, ki sodi pač samo v ptujsko družbo šnopsarjev, takoj opusti, ker žali ž njim svoje slovenske odjemalce.

Nova vas pri Ptujju. Kako pekoče rane seka vojska, smo premnogi občutili, ko smo zvedeli, da je ob Soči dne 24. maja padel hraber Slovenec in zlat oče Franc Majerič iz Nove vasi pri Ptujju. Odlikovan jn bil z malo in veliko srebrno hrabrostno svetinjo. Ostal pa si le naš in vesel se nad nami, ker Bog bo nam pomagal!

Rajhenburg. Umrli je v četrtek, dne 8. novembra, naš somišljenik in podžupan Miha Zmave, star 41 let. Vrlemu možu svetila večna luč!

Listnica uredništva.

Članek o odločnem nastopu slovenskih poslancev proti vinskemu davku smo morali radi obilice drugega neodložljivega gradiva odstopiti „Slovenskemu Gospodarju“, ki ga priobči še ta teden.

Dražba cerkvenega vina

bo v torek, dne 13. novembra 1917 pri

Sv. Petru pri Mariboru.

Cerkveno predstojništvo.